

K Ü L Ö N F É L É K

Halálozás. Enyedi János ny. miniszteri tanácsos, egyesületünk rendes tagja s hosszú időn át a számadásvizsgáló bizottság tagja, április hó 26-án, életének 61-ik évében elhunyt.

A megboldogult Szatmáron 1869 okt. 28-án született. A főiskolát 1893-ban végezte, a tótsóvári m. kir. erdőhivatalhoz nevezték ki s ettől kezdve egész 1917-ig itt teljesített szolgálatot. Ebben az időben mint erdőtanácsos került be a Faértékesítő hivatalhoz, ahol is 1925 augusztusig a könyvelési osztály vezetője volt. 1925-ben a földművelésügyi minisztériumba helyezték át s 1928 szeptemberében miniszteri tanácsosi címmel vonult nyugalmába. Komoly megfontoltság, a csendben való munka szeretete s emellett szigorú logikus gondolkodás jellemezték mint tisztviselőt, akinek nagy elfoglaltsága mellett volt ideje az erdőgazdaság multjával is foglalkozni. Terjedelmes és igen értékes tanulmányában írta meg annak idején a diósgyőri uradalom történetét, de ezenkívül is sok apró közleménye jelent meg lapunk hátsólapjain. Mint ember, mélyérzésű, szerető, jó kolléga volt, akit kartársainak őszinte részvétele kísért utolsó útjára, a Farkasréti temetőbe. Nyugodjék békével.

Az összeadás eredménye helyességének ellenőrzése. Szinte úgy tetszik, hogy tárgyam, midőn e lapok értékes keretei közé kívánkozik, szakszerűség szempontjából a hivatalos vendég szerepét tölti be. Figyelemmel azonban arra, hogy az erdőmérnök munkakörének egyik fontos ágát a sokszor hatalmas számoszlopokat felölelő számadások vezetése és különféle természetű költségvetések és kimutatások szerkesztése képezi, melyekben az összeadás jelentékeny szerepet játszik, némileg jogosultnak tartom, ha az Erdészeti Lapok a címbe foglalt tárgy ismertetéséhez segédkezet nyújtanak. Szerény véleményem szerint ugyanis minden olyan új eljárás, amely az erdőmérnök munkáját gyorsabbá és megbízhatóbbá teszi, igényt tarthat arra, hogy a szakkörökkel megismertessék. A négy számtani alaplételem közül egyedül az összeadás szerepelt, mint olyan, melynek helyességéről másképpen, mint ismételt összeadással meg nem győződhetünk.

Az bizonyos, hogy egy számtani művelet, különösen mikor az anyagi felelősséggel is jár, nemcsak megbízhatóbb, hanem megnyugtatóbb is, ha azt nem a végzett művelet ismétlésével, hanem más eljárással ellenőrizhetjük. Az összeadás eredménye helyességének megállapításához ilyen eljárás eddig nem állott rendelkezésünkre.

Az általam kitalált eljárást, mely tisztán technikai természetű, az alábbi példában bátorkodom az igen tisztelt szakkörökkel megismertetni:

	Összeadandó számoszlop	Az összeg ellenőrző száma	Az egyes számok ellenőrző számai
	3469		4
	4583		2
	6974		8
	39865		4
	4763		2
	5985		9
	1356		6
	7894		1
	56768		5
	4693		4
	9875		2
	7654		4
	3211		7
	1854		9
	574		7
	1673		8
	9564		6
Összesen :	170755	7	7

Az egyes számoknak a fenti példában feltüntetett ellenőrző számai kiszámításának megvilágításául vegyük az első számot, 3469-et. A szám egyes jegyeit összeadjuk, vagyis $3+4+6+9=22$. Ez 'utóbbi összeg számjegyeit ugyancsak összeadjuk: $2+2=4$ és ezt a műveletet addig folytatjuk, míg az ellenőrző szám egyetlen egy számjegyből áll. Nézzük a sorban levő nyolcadik számot: 7894-et. Ennek ellenőrző száma $7+8+9+4=28$; $2+8=10$; $1+0=1$. Minden egyes számnak ellenőrző számát kiszámítván és az összeadás műveletét elvégezvén, az összeg helyességének megítélése a következőképpen történik: az összeg egyes számjegyeit az előbbi módon összeadjuk; a felvett példában $1+7+0+7+5+5=25$, $2+5=7$. Tehát az összeg ellenőrző száma = 7-tel. Ezt követőleg az egyes összeadandó számok ellenőrző számait összeadjuk, $4+2+8+4+2+9+6+1+5+4+2+4+7+9+7+8+6=88$; $8+8=16$; $1+6=7$. Eszerint az egyes számok ellenőrző számai összegének ellenőrző száma szintén = 7-tel, vagyis az összeg ellenőrző számával. Szabály: az összeadás eredménye helyes akkor, ha az összeg ellenőrző száma a számoszlopot képező számok ellenőrző számai összegének ellenőrző számával egyezik.

Hogyan gondoltam ezen eljárást a gyakorlatban felhasználhatónak?

Amint az illető nyilvántartásba vagy kimutatásba egy számot bevezetünk, mindjárt annak ellenőrző számát is feljegyezzük. Mivel azonban az ellenőrző számok részére a használatban levő nyomtatványokban hely nem áll rendelkezésre, az ellenőrző számot kitevő módjára írjuk a szám mellé és tévedések elkerülése végett aláhúzzuk: pl.: 783°.

Az összegezés, illetve átvitel alkalmával egyszer adjuk össze a számoszlopokat, azután az egyes számok ellenőrző számait. Ha a két összeg ellenőrző számai megegyeznek, számításunkban teljesen megnyugodhatunk. Megjegyzem, hogy az egyes számok ellenőrző számainak összegezése körülbelül csak egy hatodnyi idejét veszi igénybe a számoszlop összeadására fordított időnek, mely körülmény az ismeretett eljárásnak a könyvvezetésbe való bevezetésének jogosultsága mellett szól. Ha ez kötelezővé tétetnék, bizonyosra vehetjük, hogy a számadók is pontosabb munkát terjesztenének elő, mivel az ellenőrző számokkal való számítás erre kényszerítené. Pontos munkák megvizsgálása még a számvevőségek munkáját is jelentékenyen megkönnyítené.

Köfalusi Győző,
ny. m. kir. főerdőmérnök.

Kivonat dr. Csergő Károly, Csongrád vármegye alispánjának „Az Alföld problémái” című könyvéből. Néhány évvel ezelőtt a földművelésügyi kormány egy erdőmérnököt küldött ki Csongrád vármegyébe, azzal a feladattal, hogy itt kedveltesse meg a fásításokat és szervezze meg a fásítási akciót. A kiküldött azzal kezdte, hogy bejárta a városokat, falvakat, bejárta a külterületeket, sőt elment tanyáról tanyára és mindenütt és mindenki előtt — mint egy pap — azt prédikálta, hogy a gazda szeresse meg a fát, mert a külterületek ilyen kopáran nem maradhatnak. Fásítani kell mennél többet, fasorokat kell ültetni a mesgyékre, fásításokat kell teremteni a tanyaépületek körül, mert a fa a dísz a földnek, emellett hasznót is hoz, mert tűzrevalót ad és évről-évre növekedik és mind nagyobb és nagyobb értéket jelent a gazdaságra nézve. Azután csemetekerteket, faiskolákat létesített a vármegyében több helyen, úgyszólván a semmiből, azokból milliószámra szolgáltatva ki az ültetni való fákat potomáron, sokat ingyen. És lótot-futott és agitált és kapacitált és 2—3 év eltelt és a gazdák kezdték megszeretni a fát, kezdték fásítani, fasorok keletkeztek gombamódra, 2—3—4 hold erdősítések és oázisok nőttek a földből a kopár tanyavidékeken, s az eredmény 4—5 év alatt az, hogy ma már a vármegyében — nem is a vármegye egész területén, csak a szentesi erdőhivatal körzetében — több mint 7 millió új fa van elültetve a kisgazdáknál és a birtokokor.

Ez a fásítási akció halad és fejlődik tovább és ezt a változást egy erdőmérnöknek — ide jegyzem a nevét —, Scherg Károlynak lehet köszönni, akiben megvan a lélek, az agilitás és szervezőképesség ehhez a munkához.”

Az Alföldfásító erdőmérnök nehéz munkájának elismerését olvashatjuk ki dr. Csergő Károlynak „Az Alföld problémái” című munkájából kiragadott és itt leközölt sorokban.

A könyv áttanulmányozása alkalmával örömmel vettünk tudomást szerzőnek arról a meggyőződéséről, hogy a könyvében részletesen ismertetett és példákkal igazolt megoldási módok között a földművelésügyi kormány által kezdeményezett fásítási akciót mily fontosnak tartja.

Nem mulaszthatjuk el, hogy Scherg Károly kollégánkat abból az alkalomból, hogy az Alföldön sikerrel folytatott erdősítési munkálatai nyilvános elismerésre találtak, szívből ne üdvözljük. Kívánjuk, hogy fáradhatatlan munkásságával az Alföldfásítás terén, amelynek sikeres végrehajtásától csonka hazánk boldogulása függ, további érdemeket szerezhessen.

„Az erdőszet az országos mezőgazdasági kiállításon” címen a múlt számunkban megjelent ismertetésből sajnálatos módon ki maradt az alábbi szakasz:

„A kiállítás lelkes támogatói között is kimagaslott gróf Pappenheim Szigfrid, akinek költségeket nem kímélő áldozatkészségéből, bujáki uradalmának lelkes erdőtisztjei a modellek egész sorozatával támogatták a kiállítást.”

A Budapesti Mérnöki Kamara A. 135/1931/3. számú hirdetménye. A Budapesti Mérnöki Kamara ezúton közli, hogy a mérnökök állásközvetítésének munkáját a m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrnak ez évi február hó 19-én kelt 9692/K. M. II/1931. számú rendeletével jóváhagyott ügyrend alapján felvette.

Felhívja a Kamara azokat az állásnélküli mérnököket — és pedig tekintet nélkül arra, hogy kamarai tagok-e, vagy sem —, akik állásközvetítést igénybevenni szándékoznak, hogy a Kamaránál jelentkezzenek állásközvetítési adataik beszolgáltatása végett.

A Budapesten lakó mérnökök csak személyesen, a nem Budapesten lakók személyesen vagy írásban jelentkezhetnek. A jelentkezők jelentkezési ívet kapnak kitöltés végett.

A kamarai állásközvetítést csak azok az állásnélküli mérnökök vehetik igénybe, akik a mérnökök nyilvántartásába már jelentkeztek és adatszolgáltatási kötelezettségeiknek eleget tettek. Ha tehát a mérnökök nyilvántartásába nem jelentkezett mérnök óhajtja a kamarai

állásközvetítést igénybe venni, úgy elsősorban a mérnökök nyilvántartásába való felvételét kell kérnie, mert enélkül az állás nélküli mérnökök nyilvántartásába fel nem vehető.

Az állásközvetítéssel kapcsolatos beadványok bélyegmentesek.

Budapesti Mérnöki Kamara.

Az 1931. évi agancskiállítás. A Nemzeti Vadászati Védegylet a m. kir. Mezőgazdasági Múzeum igazgatóságának közreműködésével folyó évi április hó 25-től május hó 15-ig, terjedő időben Budapesten, a városligeti Mezőgazdasági Múzeumban tartotta meg az ország területén 1930-ban zsákmányul ejtett agancsok bemutatóját.

A kiállításra beérkezett anyag között, egyetlen egy kivételes, feltűnő erősséget mutató agancs sem volt az idén látható. Az agancsok azonban kiváló átlagminőségről tettek tanúságot. A kiállításon megjelent szakközönség a kiállított átlagos színvonalú agancsokból örömmel vonhatta le azt a következtetést, hogy az ország vadászati viszonyai a csonka határok között is még igen kedvezőek. Az agancskiállítás 50 szarvasagancs, 16 dámlapát, 84 őzagancs, 2 muflonszarv és 38 vadkanagyar lett bemutatva. A bírálóbizottság 25 szarvasagancsot, 10 dámlapátot, 48 őzagancsot, 2 muflonszarvat és 20 vadkanagyarat díjazott.

Az ország elszakított területéről 1 muflonszarv, 2 őzagancs, 1 zergekampó, 2 vadkanagyar és 2 siketfajd lett kiállítva. Díjat kapott a muflon, zerge és vadkan trófeája.

A nyíltterületi agancsok közül Magyarország Kormányzója, Horthy Miklós Öfőméltósága által Isaszegen lőtt 14-es bika agancsa, 9.80 kg súllyal nyerte az I. díjat képező aranyéremet, a II. díjat (aranyérem) herceg Hohenlohe-Oehringen Ágost által Szentán lőtt 18-as bikának felsőkoponyával 9 kg súlyú agancsa kapta, a III. díjat (ezüstérem) ugyancsak herceg Hohenlohe-Oehringen Ágost által Szentán lőtt bika agancsa nyerte el.

A vadaskerti agancsok közül az I. díjat (bronzérem) Somssich Gyula 12-es bikájának az agancsa kapta, melyet Perén hozott területekre. A II. díjat (bronzérem) örgróf Pallavicini Alfonz Károly Szilvásváradon lőtt bikájának agancsa kapta.

A dámlapátok közül a gróf Pongrácz Jenő által Gyulavárin lőtt bika kapta az I. díjat (ezüst), 3.60 kg súllyal.

Az őzagancsokból ugyancsak szép és erős agancsok lettek kiállítva.

Az I. díjat (ezüstérem) gróf Wenckheim László által Békésen lőtt bak 486 gramm, a II. díjat (ezüst) id. Horgosi-Kárász Imre által ugyancsak Békésen lőtt bak 563 gramm, a III. díjat (ezüst) dr. Madarász Ernő által Pátkán lőtt bak 491 gramm súlyú agancsa kapta.

A muflonszarvak közül a Genesi Károly és a dr. Kiss Ede által kiállított szarv kapott ezüstdíjat.

A díjazott 20 vadkanagyar közül a legerősebbet Lady Wittenberger Géza küldte be. A Bükkhegységben elejtett vadkan agyara 24.05 cm hosszával és 6.65 cm körméretével, az I. aranydíjat nyerte. A II. ezüstdíjat a Krause Dezső által Galgamácsán lőtt vadkan agyara kapta, az agyarak hossza 20.9 cm és körméretük 6.9 cm.

A kiállításon ezenkívül számtalan külföldi trófea is volt látható. Különösen elismerést váltott ki gróf Széchenyi Zsigmond afrikai gyűjteménye.

A mindenképpen jólsikerült kiállítást Nádler Herbert és báró Prónay Gábor rendezte.

Földmérő mérnöki zsebkönyv. Felhívjuk lapunk t. olvasóinak szíves figyelmét az állami földmérés mérnöktisztviselőinek szakcsoportja által kiadni tervezett „Földmérő mérnöki zsebkönyv” című jelen lapszámunkhoz mellékelt tájékoztató előfizetési felhívására.

Egyben értesítjük t. tagjainkat arról is, hogy készséggel vállalkunk a hozzánk beérkező megrendelési íveknek az illetékes címre való eljuttatását.

Az Erdészeti Lapok Kiadóhivatala.

A magyar erdészet kívánságai az 1931. évi Magyar Országos Mérnökkongresszuson. A III. Magyar Mérnök Kongresszus, melyet a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetsége és a „Hungária” Magyar Technikusok Egyesülete, dr. József kir. herceg, tábornagy Úr Ófensége fővédnökségével rendezett, folyó évi április hó 19—22-ike közötti időben a Műegyetemen tartott ülésein vitatta meg a magyar mérnökség országos fontosságú kérdéseit.

A kongresszust Rohringer Sándor műegyetemi tanár üdvözlő szavai után József kir. herceg nagyhatású beszéddel nyitotta meg. A megnyitó ülésen, melyen a kormány képviselőjében gróf Klebelsberg Kunó és Bud János miniszter is résztvettek, mintegy 1000 kongresszusi tag volt jelen.

A kir. herceg beszéde után Dalmady Ödön ismertette a kongresszus tanácskozásának céljait. Majd Bud János kereskedelemügyi miniszter üdvözölte a kongresszust. A képviselők üdvözlései után a kongresszus megkezdte tanácskozásait.

Az első napon a következő előadások hangzottak el: Hoepfner Guidó: „Az építészet terén közgazdasági vonatkozásban mi volna a tennivaló?” Szentgáli Antal: „A mérnöki munkák helyzete hazánkban.” Hermann Miksa: „A gépészmérnök szerepe és helyzete a magyar közgazdaságban.” Halmi Gyula: „Milyen irányokban kellene vegyészeti iparunkat továbbfejlesztenünk!” Gotel Ernő: „A magyar vasipar és a hazai szén.” Végül Bíró Zoltán, egyesületünk ügyvezetője mélyhatású szabadelőadásában „A magyar erdészet kíván-

ságai"-t ismertette. A jelenlevők hosszantartó lelkes tapsal üdvözölték az előadót a szép előadásáért.

A kongresszus második napján többek között Petrovác Gyula: „Minősítési törvény”, Zorkóczy Samu: „A m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola egyetemi rangra emelése”, Rohringer Sándor: „Lecsapolás, öntözés és víziközlekedés” címen tartottak előadásokat. Rohringer Sándor előadásán szinte váratlanul megjelent a Kormányzó Úr Öfóméltósága, aki az országos fontosságú kérdéshez elsőnek hosszasan hozzá is szólott. A Kormányzó Úr Öfóméltóságának felszólalásáról lapunk elején lévő „Króniká”-ban külön is megemlékezünk.

A kongresszus harmadik napján is még számos közérdekű előadás hangzott el. A kongresszuson tartott 23 előadás mindegyikéhez számos és értékes hozzászólás történt. Az előterjesztett határozati javaslatokat némi módosításokkal mind egyhangúlag elfogadták.

A kongresszus Bíró Zoltán javaslatait Papp Béla miniszteri tanácsos, az erdészeti főosztály főnökének hozzászólása után ugyancsak egyhangúan magáévá tette.

Bíró Zoltán javaslatait teljes egészükben itt közöljük:

„Mondja ki a kongresszus, hogy erdőgazdaságunk megfelelő fejlesztése, a nélkülözhetetlen ipari nyersanyagoknak belföldön leendő biztosítása, az egész közgazdaságunkat összeroppanással fenyegető óriási mértékű fabehozatal kiküszöbölése érdekében, de ezenkívül az erdők szaporításának a munkaalkalomnyújtás, a közegészség javítása, az éghajlati viszonyok mérséklése szempontjából megnyilvánuló fontosságára való tekintettel a következő intézkedéseket tartja feltétlenül szükségeseknek:

1. A földművelésügyi minisztérium által készített és az érdekeltekkel nagyobbbrészt már letárgyalt új erdőtörvénytervezetnek még ez év folyamán törvényerőre leendő emelését.

2. Kiküszöbölését annak a lehetetlen állapotnak, hogy a külföldi fatermékek nemcsak vám-, de forgalmiadó-mentesen özönlenek be az országba akkor, amikor a magyar termékeket 6—10%-os forgalmiadó terheli addig, amíg a fogyasztókhoz eljutnak.

3. Az Országos Erdészeti Egyesületnek az Alföld fásítására és a magyar erdők rekonstruálására vonatkozólag a képviselőházhoz terjesztett emlékiratában foglalt erdőgazdasági programnak kormányprogrammá nyilvánítását és erélyes végrehajtását.

4. A pusztulóban lévő magyar fűrésziparnak megfelelő vámrendszerrel való védelmét.

5. A külföldi faanyagoknak minden olyan állami szállításból és építkezésből való teljes kiküszöbölését, ahol azok esetleg más fanemű belföldi faanyaggal pótolhatók

6. Mivel erdőgazdasági program megfelelő tisztikar nélkül végre nem hajtható és az állami tisztviselők létszámát szabályozó

600/1931. M. E. számú kormányrendelet a már ma sem elégséges államerdészeti tisztikar létszámát teljesen indokolatlanul több, mint 20%-kal apasztotta, ennek a létszámmegállapításnak arra az időre való elhalasztását, amikor a kormányzat maga is tisztában lesz azzal, hogy az új erdőtörvény és az erdőgazdasági program végrehajtása mekkora személyzetet igényel.

7. Végül a magyar erdőmérnöki, bányamérnöki és kohómérnöki minősítésnek a külföldi hasonló minősítésekkel való teljes egyenrangúsítása érdekében, a soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolának egyetemi rangra való emelését és az ezzel járó összes kellékek megadását."

VALTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

Az erdészeti főosztály új ügy- és személybeosztása.

M. kir. Földművelésügyi Miniszter.

1635/eln. 1931. szám.

Valamennyi fő- és ügyosztálynak, a számvevőségi igazgatónak, a számvevőség mind a négy csoportjának és a segédhivatali főigazgatóknak.

Tudomásul közlöm Címmel, hogy a minisztérium I. (erdészet) főosztályának ügy- és személybeosztását f. évi május hó 1-én kezdődő hatállyal a következőképpen állapítottam meg:

I. Főosztály.

Főnök: Papp Béla miniszteri tanácsos.

Helyettesei az ügyosztályvezetők.

1. ügyosztály. Erdészeti igazgatás és erdőrendészet.

Az erdészeti szolgálat szervezési ügyei; az erdészeti igazgatásról szóló 1923 : XVIII. t.-c. végrehajtása. Az erdők fenntartását és kezelését szabályozó törvényes rendelkezések végrehajtása. Az erdők államerdészeti kezeléséről, valamint a volt úrbéres birtokosságok és a közbirtokosságok szervezetéről rendelkező 1898 : XIX. t.-c. végrehajtása. Az Országos Erdei Alapról szóló 1923 : XX. t.-c. végrehajtása. Az erdőbirtokhitelről szóló 1923 : XXI. t.-c. végrehajtása.

Az erdei termékek szárazon és vizen való szállításával kapcsolatos hatósági ügyek. Erdőirtás, erdőmegosztás, erdőterületcsere engedélyezése. Az erdőrendészeti áthágások másodfokú elbírálása és az erdei kihágások ügyei. Erdei termékek kivitelének és behozatalának kérdései.

Az erdőgazdasági termeléssel és kereskedelemmel összefüggő szövetkezetek, társulatok és egyéb alakulatok erdészeti vonatkozású ügyei. Az erdei termékekkel kapcsolatos iparügyek erdészeti vonatkozású kérdései. Az erdőgazdasági termékek kereskedelmi méretezését és minőségét szabályozó kérdések.

A földbirtokrendezéssel kapcsolatos erdészeti ügyek. A természeti emlékek kijelölésének és megóvásának kérdései és a természetvédelem. Az erdészet gazdaságpolitikai kérdései. Az ország fontosságú energiaforrások használatával kapcsolatosan felmerülő erdészeti kérdések. Az erdészetet érdeklő vízszabályozási és ármentesítő műszaki kérdések.

Erdészeti szakoktatás; a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolának a földművelésügyi minisztériumhoz utalt ügyei;

a m. kir. erdőgazdasági szakiskola és a m. kir. erdőőri és vadőri iskolák ügyei. Erdészeti kísérletügy, az erdészeti kísérleti állomás ügyei.

Az erdészeti alkalmazottak összes személyi és fegyelmi ügyei. Erdészeti szakegyletek ügyei. Szakirodalom. Az államerdészeti gyermeknevelési alap ügyei. Az erdészeti törvények előkészítése.

Ügyosztályvezető: Fröhlich Brunó m. kir. főerdőtanácsos.

Személyzet: Pukács Endre m. kir. főerdőtanácsos, Wehofer Mihály m. kir. erdőtanácsos, Pászthory Ödön m. kir. erdőtanácsos, dr. Ajtay Sándor m. kir. főerdőmérnök, Hajdu János m. kir. főerdőmérnök, vitéz Szilágyi-Ilosvay Lajos m. kir. főerdőmérnök.

Szolgáltatételre beosztva: Csernay Antal főerdőmérnöki c. felruh. m. kir. erdőmérnök, dr. Luncz Géza m. kir. erdőmérnök.

2. ügyosztály. Erdőtelepítés és erdőrendezés.

Az erdőtelepítések kormányzati irányítása és ellenőrzése; az alföldi erdők telepítéséről és a fásításokról szóló 1923 : XIX. t.-c. végrehajtása. Az 1879 : XXXI. t.-c. 165. §-ának, valamint az 1894 : XII. t.-c. 13. és 14. §-ainak hatálya alá eső kopár, futóhomokos, vízmosásos területek kijelölése, valamint az erdősítési és műszaki munkálatok végrehajtásával kapcsolatos ügyek. Az erdőtelepítésekhez és gazdasági fásításokhoz szükséges csemeték és suhángok nevelése és kiosztása. A szikes területek erdészeti műveletekkel való megjavításának kérdései.

Az ásvány- és gyógyforrások és vizek védőterületeinek kijelölésével, valamint a gyógyfürdőkről szóló 1929 : XVI. t.-c. alapján erdősítendő területek kijelölésével és erdősítésével kapcsolatos ügyek.

A véderdők kijelölése és nyilvántartása. Az erdőgazdasági üzemtervek, időszaki beszámolók, használati, kopárjavítási, erdősítési és gazdasági fásítási tervek hatósági jóváhagyása és végrehajtásuk ellenőrzése. Erdei használatok engedélyezése. Erdőfelmérés, határrendezés, birtokbecslés. A közlegelők faállományának használatával kapcsolatos kérdések erdészeti szempontból való véleményezése.

Az erdők törzskönyvezése. Erdészeti statisztika.

Ügyosztályvezető: Véssei Mihály miniszteri tanácsos.

Személyzet: Irinyi Aurél m. kir. főerdőtanácsos, Vidos Miklós m. kir. főerdőtanácsos, Becker Róbert m. kir. főerdőtanácsos, Franciscy Vilmos m. kir. főerdőtanácsos, Kelecsényi Mihály m. kir. erdőtanácsos, Marsalkó Ferenc m. kir. erdőtanácsos, Szabo Benedek m. kir. erdőtanácsos, Tárczy Pál m. kir. főerdőmérnök.

3. ügyosztály. Állami erdőgazdasági üzemek.

Az állami erdőgazdasági birtokok és üzemek igazgatása. Az állami erdőbirtokokkal kapcsolatos birtokrendezési, kegyúri, ingatlan adásvételi és csereügyek. Az állami erdőgazdasági birtokok vadászati ügyei. Az erdőgazdasági építkezések, út-, vasút- és vízepítkezések, az államerdészeti kegyúri, valamint az állam költségén végzendő erdészeti építkezések műszaki ügyei.

Lillafüred gyógyhellyel kapcsolatos ügyek.

Ügyosztályvezető: egyelőre ellátja a főosztályfőnök.

Személyzet: Molesányi Gábor m. kir. erdőtanácsos, Lengyel Sándor m. kir. erdőtanácsos, Erőss Gyula m. kir. erdőtanácsos, Mattyasovszky Emil m. kir. erdőtanácsosi c. felruházott m. kir. főerdőmérnök.

Budapest, 1931. évi május hó 5-én.

Mayer s. k.

Helyreigazítás. Pauer Jenő nyugalmazott főerdőtanácsos tagtársunk kitüntetéséről szóló áprilisi számunkban megjelent hiradásunkban „a közélet terén” szavak helyébe „a közszolgálat terén” szavak iktatandók. Az elnézésből eredő szedési hibát, t. olvasóink elnézését kérve, készséggel helyreigazítjuk, már csak azért is, nehogy a kitüntetésről szóló közleményünk esetleges félreértésekre adhasson alkalmat. *A szerkesztőség.*